

til at bestemme en lavere Aldersgrændse for Tjenestetiden for Borgervæbningen i Kjøbenhavn. Denne Sag, der hovedsageligen angaaer Kjøbenhavn og maaskee et Par Kjøbstæder, er af den Bestaaffenhed, at jeg kan fatte mig meget kort, idet den har en almindelig Interesse, er næsten uddebatteret, og Alt, hvad der i saa Henseende er forhandlet, ligger for Offentligheden, og jeg behøver saaledes kun hovedsageligen at henvise dertil. Det er vitterligt, at denne Begjæring og dette Luste fra Kjøbenhavns Borgere ikke er nyt; det har været udtalt i ældre Tider og ideligen gjentaget; men man kan vel med Rette sige, at det først har faaet sit retmæssige Krav ved Indførelsen af almindelig Børnepflicht, idet man da maatte haabe, at deraf vilde følge en Lettelse i de Byrder, som paahvilede Kjøbstadborgerne, og navnlig Kjøbenhavns Borgere, ved at skulle tjene i Borgervæbningen. I 1848 var der ogsaa Udftigt til, at denne Sag skulde blive ordnet, idet der dengang fremkom et Forslag fra den daværende Krigsminister, den nuværende ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) om en Omorganisation af Kjøbenhavns Borgervæbning, et Forslag, som fandt en almindelig Gjensklang hos hele Kjøbenhavns Befolkning, og som har ligget til Grund for alle de senere førte Forhandlinger. Jeg skal naturligvis ikke gaae ind paa Detaillen af de Reformer, som kunde være nødvendige ved Borgervæbningen, jeg skal kun holde mig til, hvad Underkriberne af Adressen her til Rigsdagen have forlangt, nemlig en lavere Aldersgrændse for Tjenestetiden. Det vil erindres, at det Forslag, jeg her har omtalt, blev overgivet til Kjøbenhavns Communalbestyrelse, og, efterat den havde ladet det behandle af en combineret Committee af Magistraten og Borgerepræsentanterne, blev en Betænkning afgiven, og deri erklærede Kjøbenhavns Borgerepræsentanter — og de maae naturligvis have en ikke liden Vægt i denne Sag —, at Aldersgrændsen for Activtjenesten ved Kjøbenhavns Borgervæbning burde være 38 Aar. Det er vel saa, at nogle Medlemmer af Magistraten havde Betænkneligheder derved; men det er ikke saa underligt, det er Noget, der gjerne er

Tilfældet med Magistraten. I Rigsdagssessionen 1850—1851 forelagde den daværende Justitsminister et Lovforslag, denne Sag angaaende, for Landstthinget, som han anbefalede til Landstthinget som paa trængende nødvendigt. Landstthinget gif ogsaa ind derpaa, og fandt det Samme; der blev vel under Discussionen fremsat adskillige Grunde mod en Aldersgrændse af 38 Aar, men de blev tilstrækkeligt gjendrevne, som Landstthingstidenden viser, af forskellige Medlemmer, og navnlig af Landstthingets daværende Viceformand, der nu er Formand for Kjøbenhavns Borgerepræsentation. Jeg glemte før at tilføie, at foruden Borgerepræsentanterne gif ogsaa Borgervæbningens Chef ind paa 38 Aars Alderen. De Grunde, som man meente talte mod denne Aldersbestemmelse, gif hovedsageligen ud paa, at man troede, at Borgervæbningen i saa Fald vilde blive for svag paa Grund af den pludselige Afgang, som vilde finde Sted, naar denne Alder blev sat. Jeg skal ikke tale om, at man, naar man gif ind paa dette Forslag, kunde lade Afgangen indtræde successivt; men, om endogsaa en saadan pludselig Afgang fandt Sted, saa troer jeg, at det ikke vil have nogen Indflydelse, naar man lader Mange af dem tiltræde, som hidtil have været fritagne for at gjøre Tjeneste ved Borgervæbningen, og det gif ogsaa det oprindelige Forslag 1848 udtrykkeligen ud paa. Naar man bestemmer en saadan Aldersgrændse for Tjenestetiden i Fredstid, og derimod tillægger 5 eller 7 Aar, eller altsaa det 45de Aar for dem, som skulle staae i Reserverven; for dem, der skulle staae færdige til Byens Forsvar i Krigstid, da troer jeg, at alle Parter dermed vilde være fornøiede. Jeg troer, at Kjøbenhavns Befolkning vilde være overmaade tilfreds dermed, ligesom ogsaa de Døvrige. Det maa vel erindres, at Chefen for Kjøbenhavns Brandcorps næret endeel Tvivl og Uengstlighed i saa Henseende; men jeg troer, at hans Tvivl er ugrundet; thi for det Første er Brandcorpsen saa tilbørligt besat her i Kjøbenhavn, at i paa kommende Tilfælde er ikke engang Tyvendebelen i Gang, og det er mig dernæst bekjendt, at der for Diebliffet af Indrulleringscontoret er udfiret saa Mange, at der staaer